

Legea 24 din 27 martie 2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative

Publicat in Monitorul Oficial nr. 139 din 31 martie 2000

Emitent: Parlamentul

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Activitatea de legiferare

Art. 1

(1) Reglementarea relatiilor sociale prin lege si prin celelalte categorii de acte normative se realizeaza cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului romanesc.

(2) Actele normative se initiaza, se elaboreaza, se adopta si se aplica in conformitate cu prevederile Constitutiei Romaniei, cu dispozitiile prezentei legi, precum si cu principiile ordinii de drept.

Tehnica legislativa

Art. 2

(1) Tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea si coordonarea legislatiei, forma si modul de sistematizare a continutului acestuia, procedeele tehnice privind precum si continutul si forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ.

(2) Normele de tehnica legislativa definesc partile constitutive ale actului normativ, structura modificarea, completarea, abrogarea, publicarea si republicarea actelor normative, precum si limbajul si stilul actului normativ.

Respectarea normelor de tehnica legislativa

Art. 3

(1) Normele de tehnica legislativa sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege si a propunerilor legislative, in cadrul exercitarii initiativei legislative, la elaborarea si adoptarea ordonantelor si hotararilor Guvernului, precum si la elaborarea si adoptarea actelor normative ale autoritatilor administrative autonome.

(2) Normele de tehnica legislativa se aplica, in mod corespunzator, si la elaborarea si adoptarea proiectelor de ordine, instructiuni si de alte acte normative emise de conducatorii organelor administratiei publice centrale de specialitate, precum si la elaborarea si adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritatile administratiei publice locale.

Ierarhia actelor normative

Art. 4

(1) Actele normative se elaboreaza in functie de ierarhia lor, de categoria acestora si de autoritatea publica competenta sa le adopte.

(2) Categoriile de acte - normative si normele de competenta privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constitutie si prin celelalte legi.

(3) Actele normative date in executarea legilor, ordonantelor sau a hotararilor Guvernului se emit in limitele si potrivit normelor care le ordona.

Initierea actelor normative

Art. 5

(1) Proiectele de legi se elaboreaza ca urmare a exercitarii, potrivit Constitutiei, a dreptului de initiativa legislativa.

(2) Proiectele celorlalte categorii de acte normative se elaboreaza de autoritatile competente sa le initieze, potrivit legii.

Continutul si fundamentarea solutiilor legislative

Art. 6

(1) Proiectul de act normativ trebuie sa instituie reguli necesare, suficiente si posibile care sa conduca la o cat mai mare stabilitate si eficienta legislativa. Solutiile pe care le cuprinde trebuie sa fie temeinic fundamentate, luandu-se in considerare interesul social, politica legislativa a statului roman si cerintele corelarii cu ansamblul reglementarilor interne, precum si ale armonizarii legislatiei nationale cu legislatia comunitara si cu tratatele internationale la care Romania este parte.

(2) Pentru fundamentarea noii reglementari se va porni de la dezideratele sociale prezente si de perspectiva, precum si de la insuficientele legislatiei in vigoare.

(3) Proiectele de acte normative se supun spre adoptare insotite de o expunere de motive, o nota de fundamentare sau un referat de aprobare.

Forma de redactare a actelor normative

Art. 7

(1) Proiectele de legi, propunerile legislative si celelalte proiecte de acte normative se redacteaza in forma prescriptiva proprie normelor juridice.

(2) Prin modul de exprimare actul normativ trebuie sa asigure dispozitiilor sale un caracter obligatoriu.

(3) Dispozitiile cuprinse in actul normativ pot fi, dupa caz, imperative, supletive, permissive, alternative, derogatorii, facultative, tranzitorii, temporare, de recomandare sau altele asemenea;

aceste situatii trebuie sa rezulte expres din redactarea normelor.

(4) Textul legislativ trebuie sa fie formulat clar, fluent si inteligibil, fara dificultati sintactice si pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu incarcatura afectiva. Forma si estetica exprimarii nu trebuie sa prejudicieze stilul juridic, precizia si claritatea dispozitiilor.

Avizarea proiectelor

Art. 8

(1) In cazurile prevazute de lege "in faza de elaborare a proiectelor de acte normative initiatorul trebuie sa solicite avizul autoritatilor interesate in aplicarea acestora, in functie de obiectul reglementarii.

(2) Dupa elaborarea lor si incheierea procedurii de avizare prevazute la alin. (1), proiectele de legi, propunerile legislative, precum si proiectele de ordonante si de hotarari cu caracter normativ ale Guvernului se supun in mod obligatoriu avizarii Consiliului Legislativ.

(3) Procedura de avizare si obiectul avizului Consiliului Legislativ sunt prevazute in legea sa organica si in regulamentul sau de organizare si functionare.

Avizul Consiliului Legislativ

Art. 9

(1) Avizul Consiliului Legislativ se formuleaza si se transmite in scris. El poate fi: favorabil, favorabil cu obiectii sau propuneri ori negativ.

(2) Avizele favorabile care cuprind obiectii sau propuneri, precum si cele negative se motiveaza si pot fi insotite de documentele sau de informatiile pe care se sprijina.

(3).Avizul Consiliului Legislativ este un aviz de specialitate si are caracter consultativ.

(4) Observatiile si propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnica legislativa vor fi avute in vedere la definitivarea. proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivata in cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau intr-o nota insotitoare.

Publicarea actelor normative

Art. 10

(1) In vederea intrarii lor in vigoare legile si celelalte acte normative adoptate de Parlament, ordonantele si hotararile Guvernului, actele normative ale autoritatilor administrative autonome, precum si ordinele, instructiunile si alte acte normative emise de organele administratiei publice centrale de specialitate se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(2) Legile se publica imediat dupa promulgare, insotite de actul prin care au fost promulgate. Celelalte acte cu caracter normativ, adoptate de Parlament, se publica sub semnatura presedintilor celor doua Camere.

(3) Ordonantele si hotararile Guvernului se publica numai dupa ce au fost semnate de primul-ministru si contrasemnate de ministrii care au obligatia sa le puna in executare.

(4) Celelalte acte normative se publica dupa ce au fost semnate de emitent.

CAPITOLUL II: Sistemizarea si unificarea legislatiei

Integrarea proiectului in ansamblul legislatiei

Art. 11

Actul normativ trebuie sa se integreze organic in sistemul legislatiei, scop in care:

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de acelasi nivel, cu care se afla in conexiune;

b) proiectul de act normativ, intocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depasi limitele competentei instituite prin acel act si nici nu poate contraveni principiilor si dispozitiilor acestuia;

c) proiectul de act normativ trebuie sa. fie corelat cu reglementarile comunitare si cu tratatele internationale la care Romania este parte.

Unicitatea reglementarii in materie

Art. 12

(1) Reglementarile de acelasi nivel si avand acelasi obiect se cuprind, de regula, intr-un singur act normativ.

(2) Un act normativ poate cuprinde reglementari si din alte materii conexe numai in masura in care sunt indispensabile realizarii scopului urmarit prin acest act.

Reglementari speciale si derogatorii

Art. 13

(1) O reglementare din aceeasi materie si de acelasi nivel poate fi cuprinsa intr-un alt act normativ, daca are caracter special fata de actul ce cuprinde reglementarea generala in materie.

(2) Caracterul special al unei reglementari se determina in functie de obiectul acesteia, circumstantiat la anumite categorii de situatii, si de specificul solutiilor legislative pe care le instituie.

(3) Reglementarea este derogatorie daca solutiile legislative referitoare la o situatie anume determinata cuprind norme diferite in raport cu reglementarea-cadru in materie, aceasta din urma pastrandu-si caracterul sau general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.

Evitarea paralelismelor

Art. 14

(1) In procesul de legiferare trebuie evitata instituirea acelorasi reglementari in doua sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizeaza norma de trimitere.

(2) In cazul existentei unor paralelisme acestora vor fi inlaturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei in reglementari unice.

(3) Se supun procesului de concentrare in reglementari unice si reglementarile din aceeasi materie dispersate in legislatia in vigoare.

(4) Intr-un act normativ emis pe baza si in executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizeaza reproducerea unor dispozitii din actul superior, fiind recomandabila numai indicarea textelor de referinta. In asemenea cazuri preluarea unor norme in actul inferior poate fi facuta numai pentru dezvoltarea ori detalierea solutiilor din actul de baza.

Asanarea legislatiei

Art. 15

In vederea asanarii legislatiei active, in procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmari abrogarea expresa a dispozitiilor legale cazute in desuetudine sau care inregistreaza aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizata.

Sistematizarea si concentrarea legislatiei in coduri

Art. 16

In vederea sistematizarii si concentrarii legislatiei, reglementarile dintr-un anumit domeniu sau dintr-o anumita ramura de drept, subordonate unor principii comune, pot fi reunite intr-o structura unitara, sub forma de coduri.

Incorporarea actelor normative in codexuri pe materii.

Art. 17

(1) Pe masura consolidarii sistemului legislativ, reglementarile legale in vigoare privind acelasi domeniu sau domenii conexe, cuprinse in legi, ordonante si hotarari ale Guvernului, pot fi incorporate prin alaturarea textelor acestora intr-o structura omogena, prezentata sub forma de codex, care sa inlesneasca cunoasterea si aplicarea lor.

(2) Codexul se elaboreaza de Consiliul Legislativ, cu aprobarea prealabila a birourilor permanente ale celor doua Camere ale Parlamentului.

(3) Consiliul Legislativ stabileste denumirea actului rezultat din incorporare, structura si succesiunea dispozitiilor legale avute in vedere, cu specificarea actelor normative din care provin si a elementelor necesare de identificare. In cadrul operatiunii de incorporare in codexuri actele normative incluse vor fi prezentate prin luarea in considerare a tuturor modificarilor si completarilor ulterioare, a abrogarilor partiale, exprese ori implicite, precum si prin actualizarea denumirilor institutiilor si localitatilor.

CAPITOLUL III: Elaborarea actelor normative

SECTIUNEA 1: Documentarea

Activitatea de documentare

Art. 18

(1) Elaborarea proiectelor de acte normative va fi precedata, in functie de importanta si de complexitatea acestora, de o activitate de documentare si analiza stiintifica, pentru cunoasterea temeinica a realitatilor economico-sociale care urmeaza sa fie reglementate, a istoricului legislatiei din acest domeniu, precum si a unor reglementari similare din legislatia straina.

(2) Initiatorii proiectelor de acte normative pot solicita, pentru documentarea lor legislativa, informatii suplimentare de la Consiliul Legislativ.

Jurisprudenta si doctrina juridica

Art. 19

In activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ se vor examina practica Curtii Constitutionale in acel domeniu, practica instantelor judecatoresti in aplicarea reglementarilor in vigoare; precum si doctrina juridica in materie.

Raportul cu legislatia comunitara si cu tratatele internationale

Art. 20

Pentru stabilirea solutiilor legislative preconizate prin noua reglementare se vor examina si vor fi avute in vedere reglementarile comunitare in materie, precum si prevederile cuprinse in tratatele internationale la care Romania este parte. Solutiile legislative cuprinse in proiectul de act normativ trebuie sa fie compatibile cu aceste acte internationale. Daca este cazul, se vor face propuneri de modificare sau de completare a actelor normative interne ale caror dispozitii nu sunt armonizate cu ale actelor internationale in cauza.

SECTIUNEA a 2-a: Alegerea solutiilor legislative si definirea conceptelor.

Stabilirea solutiilor legislative

Art. 21

(1) Pentru alegerea unor solutii judicioase si durabile se pot elabora mai multe variante posibile, evaluandu-se efectele previzibile ale solutiilor preconizate.

(2) Solutiile legislative avute in vedere trebuie sa prezinte suplete pentru a realiza imbinarea caracterului de stabilitate a reglementarii cu cerintele de perspectiva ale dezvoltarii sociale.

Sfera de cuprindere a solutiilor preconizate

Art. 22

(1) Solutiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie sa acopere intreaga problematica a relatiilor sociale ce reprezinta obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative.

(2) Pentru ca solutiile sa fie pe deplin acoperitoare se vor lua in considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi in activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea

situatiilor avute in vedere, fie formulari sintetice sau formulari-cadru de principiu, aplicabile oricaror situatii posibile.

Determinarea conceptelor si notiunilor

Art. 23

In cadrul solutiilor legislative preconizate trebuie sa se realizeze o configurare explicita a conceptelor si notiunilor folosite in noua reglementare, care au un alt inteles decat cel comun, pentru a se asigura astfel intelegerea lor corecta si a se evita interpretarile gresite.

Solutii pentru situatii tranzitorii

Art. 24

Proiectul de act normativ trebuie sa cuprinda solutii legislative pentru situatii tranzitorii, in cazul in care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situatii juridice nascute sub vechea reglementare, dar care nu si-au produs in intregime efectele pana la data intrarii in vigoare a noii reglementari.

SECTIUNEA a 3-a: Elaborarea codurilor si a altor legi complexe

Teze prelabile

Art. 25

(1) In cazul proiectelor de coduri sau al altor legi complexe, anume determinate, la initiativa Parlamentului ori a Guvernului se pot constitui la Consiliul Legislativ sau sub coordonarea acestuia comisii de specialitate pentru elaborarea proiectelor respective.

(2) In cazul proiectelor de coduri si al altor legi complexe, care intereseaza domeniul de activitate al justitiei, comisiile de elaborare se instituie de Ministerul Justitiei. In componenta comisiei constituite se include un reprezentant al Consiliului Legislativ, desemnat de presedintele acestuia.

(3) Comisiile de specialitate vor intocmi, pe baza unor studii si documentari stiintifice, teze prelabile care sa reflecte conceptia generala, principiile, noile orientari si principalele solutii ale reglementarilor preconizate.

(4) Inainte de definitivarea tezelor, concluziile studiilor, cuprinzand liniile directoare ale conceptiei deansamblu a: viitoarei reglementari, se inainteaza, pentru exprimarea punctului de vedere, ministerelor si celorlalte autoritati publice interesate.

Aprobarea tezelor prelabile

Art. 26

Tezele prelabile, definitive potrivit prevederilor art. 25, se supun aprobarii Guvernului. Dupa aprobarea tezelor de catre Guvern comisia de elaborare va proceda la redactarea textului viitorului act normativ.

Adoptarea codurilor si a legilor complexe

Art. 27

Proiectul de act normativ intocmit in conditiile prevazute la art. 25 si 26, insotit de un raport, va fi inaintat Parlamentului sau, dupa caz, Guvernului, pentru declansarea procedurii legislative.

SECTIUNEA a 4-a: Motivarea proiectelor de acte normative

Instrumentele de prezentare si motivare

Art. 28

(1) Proiectele de acte normative trebuie insotite de urmatoarele documente de motivare:

- a) expuneri de motive - in cazul proiectelor de legi si al propunerilor legislative;
- b) note de fundamentare - in cazul ordonantelor si al hotararilor Guvernului; ordonantele care trebuie supuse aprobarii Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum si ordonantele de urgenta transmit Parlamentului insotite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora;
- c) referate de aprobare - pentru celelalte acte normative.

(2) Expunerile de motive, notele de fundamentare si referatele de aprobare constituie instrumentele de prezentare si motivare ale noilor reglementari propuse.

Cuprinsul motivarii

Art. 29

(1) Motivarea actelor normative se refera, in principal, la:

- a) cerintele care reclama interventia normativa, cu referire speciala la insuficientele reglementarilor in vigoare, la existenta unor neconcordanțe legislative sau a unui vid legislativ;
- b) principiile de baza si finalitatea reglementarii propuse, cu evidentierea elementelor noi;
- c) efectele avute in vedere, in functie de obiectul reglementarii;
- d) implicatiile pe care noua reglementare le are asupra legislatiei in vigoare;
- e) implicatiile asupra legislatiei interne, in cazul ratificarii sau aprobarii unor tratate ori acorduri internationale, precum si masurile de adaptare necesare;
- f) fazele parcurse in pregatirea proiectului si rezultatele obtinute, evidentiindu-se studiile, cercetarile, evaluarile statistice, specialistii consultatii, preocuparile de armonizare legislativa;
- g) pentru ordonantele de urgenta vor fi prezentate distinct imprejurarile obiective si stringente ce au determinat cazul exceptional care justifica aceasta procedura de legiferare

(2) Pentru fiecare proiect de act normativ motivarea trebuie sa cuprinda o mentiune expresa cuprindere la compatibilitatea acestuia cu reglementarile comunitare si, daca este cazul, masurile viitoare de armonizare care se impun.

(3) In situatia in care reglementarea propusa se elaboreaza in executarea unui act. normativ, motivarea va cuprinde referiri la actul pe baza si in executarea caruia se emite.

(4) Documentele de motivare a proiectelor de acte normative trebuie sa cuprinda referiri la avizul Consiliului Legislativ:

Redactarea motivarii

Art. 30

(1) Documentele de motivare se redacteaza intr-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care il prezinta.

(2) Motivarea trebuie sa se refere la forma finala a proiectului de act normativ; daca pe parcurs s-au adus unele modificari proiectului, ca urmare a propunerilor si observatiilor primite de la organele de avizare, motivarea initiala trebuie reconsiderata in mod corespunzator.

Semnarea instrumentelor de prezentare si motivare

Art. 31

(1) Expunerile de motive la proiectele de legi pentru care initiativa legislativa se exercita de Guvern, precum si expunerile de motive la proiectele de legi de aprobare a unor ordonante sau ordonante de urgenta se semneaza de primul-ministru dupa adoptarea formei finale a proiectului in sedinta a Guvernului.

(2) Expunerile de motive la propunerile legislative intocmite de deputati sau de senatori se semneaza de initiatorii respectivi.

(3) In cazul in care initiativa legislativa este exercitata de cetateni, in conditiile art. 73 din Constitutie, expunerea de motive va fi insotita de documentele intocmite potrivit art. 73 alin. (1) din Constitutie, precum si de punctul de vedere al Curtii Constitutionale, intocmit potrivit prevederilor art. 144 lit. h) din Constitutie.

(4) Notele de fundamentare la proiectele de ordonante si de hotarari ale Guvernului se semneaza de ministrul sau de ministrii initiatori.

(5) Expunerile de motive la proiectele de legi si notele de fundamentare la ordonante si hotarari ale Guvernului se publica impreuna cu actul normativ.

CAPITOLUL IV: Redactarea actelor normative

Sistematizarea ideilor in text

Art. 32

Pentru asigurarea unei succesiuni logice a solutiilor legislative preconizate si realizarea unei armonii interioare a actului normativ redactarea textului proiectului trebuie precedata de intocmirea unui plan de grupare a ideilor in functie de conexiunile si de raportul firesc dintre ele, in cadrul conceptiei generale a reglementarii.

Stilul actelor normative

Art. 33

(1) Actele normative trebuie redactate intr-un stil concis, sobru, clar si precis, care sa excluda orice echivoc, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale si de ortografie.

(2) Este interzisa folosirea neologismelor, daca exista un sinonim de larga raspandire in limba romana. In cazurile in care se impune folosirea unor termeni si expresii straine, se va alatura, dupa caz, corespondentul lor in limba romana.

(3) Termenii de specialitate pot fi utilizati numai daca sunt consacratii in domeniul de activitate la care se refera reglementarea.

(4) Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor in intelesul lor curent din limba romana moderna, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonata dezideratului intelegerii cu usurinta a textului de catre destinatarii acestuia.

Unitatea terminologica

Art. 34

(1) In - limbajul normativ aceleasi notiuni se exprima numai prin aceiasi termeni.

(2) Daca o notiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea intelesuri diferite, semnificatia acestuia in context se stabileste prin actul normativ ce le instituie, in cadrul dispozitiilor generale sau intr-o anexa destinata lexicului respectiv, si devine obligatoriu pentru actele normative din aceeasi materie.

(3) Exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicare in text, la prima folosire.

Exprimarea continutului normativ

Art. 35

(1) Textul articolelor trebuie sa aiba caracter dispozitiv, sa prezinte norma instituita fara explicatii saujustificari.

(2) In redactarea actului normativ, de regula, verbele se utilizeaza la timpul prezent, forma afirmativa, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispozitiei respective.

(3) Utilizarea unor explicatii prin norme interpretative este permisa numai in masura in care ele sunt strict necesare pentru intelegerea textului. Nu este permisa prezentarea unor explicatii prin folosirea parantezelor.

Referirea la alt act normativ

Art. 36

(1) Referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului sau, a titlului și a datei publicării acelui act sau numai a categoriei juridice și a numărului, dacă astfel orice confuzie este exclusă.

(2) Referirea la un tratat internațional trebuie să cuprindă atât denumirea completă a acestuia, cât și a actului de ratificare sau de aprobare.

CAPITOLUL V: Structura actului normativ

SECȚIUNEA 1: Partile constitutive ale actului normativ

Partile constitutive ale actului normativ

Art. 37

Actul normativ are următoarele părți constitutive: titlul, formula introductivă și, dacă este cazul, preambulul, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului.

Titlul actului normativ

Art. 38

(1) Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic.

(2) Categoria juridică a actului normativ este determinată de regimul competențelor stabilit prin Constituție, legi și prin alte acte normative prin care se acordă prerogative de reglementare juridică autorităților publice.

(3) Autoritatea publică este aceea investită prin Constituție sau printr-un alt act normativ.

(4) Se interzice ca denumirea proiectului unui act normativ să fie aceeași cu cea a altui act normativ în vigoare.

(5) În cazul actelor normative prin care se modifică ori se completează un alt act normativ, titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere.

(6) Ca element de identificare, titlul se întregeste, după adoptarea actului normativ, cu un număr de ordine, la care se adaugă anul în care a fost adoptat acesta.

Formula introductivă

Art. 39

(1) Formula introductivă constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de luare a deciziei referitoare la emiterea sau adoptarea actului normativ respectiv.

(2) În cazul legilor formula introductivă este următoarea: "Parlamentul României adoptă prezenta lege."

(3) Pentru actele Guvernului formula introductiva este: "In temeiul art. 107 din Constitutie, Guvernul Romaniei adopta prezenta ordonanta" sau, dupa caz, "hotarare". La ordonante se face referire si la legea de abilitare, iar la ordonantele de urgenta, la art. 114 alin. (4) din Constitutie.

La hotararile date in executarea expresa a unor legi se va adauga si temeiul din legea respectiva.

(4) Pentru alte categorii de acte normative formula introductiva cuprinde autoritatea emitenta si denumirea generica a actului, in functie de natura sa juridica.

Preambulul

Art. 40

(1) Preambulul enunta, in sinteza, scopul reglementarii. El nu poate cuprinde nici directive, nici reguli de interpretare. Preambulul preceda formula introductiva.

(2) La legi, necesitatea preambulului se determina de autoritatea legiuitoare.

(3) La actele normative emise in temeiul unei legi sau al unui act normativ al Guvernului, preambulul va cuprinde mentionarea dispozitiilor legale pe baza si in executarea carora actul a fost emis. In cazul actelor normative ale administratiei publice centrale de specialitate sau ale administratiei publice locale, in preambul se mentioneaza si avizele obligatorii potrivit legii.

Partea dispozitiva

Art. 41

Partea dispozitiva a actului normativ reprezinta continutul propriu-zis al reglementarii, alcatuit din totalitatea normelor juridice instituite pentru sfera raporturilor sociale ce fac obiectul acestuia.

Atestarea autenticitatii actului normativ

Art. 42

(1) Actul normativ adoptat se semneaza de reprezentantul legal al emitentului, se dateaza si se numeroteaza.

(2) Data legii este aceea la care i se da numar, dupa promulgare. Pentru actele normative ale Parlamentului, care, potrivit legii, nu se supun promulgarii, data actului este aceea a adoptarii.

(3) Actele Guvernului poarta data sedintei Guvernului in care actul a fost aprobat. Data celorlalte acte normative este aceea la care au fost semnate.

(4) Numerotarea actelor normative se face in ordinea datarii lor, separat pe fiecare an calendaristic.

(5) La legi este obligatoriu ca in finalul actului sa se faca mentiunea despre indeplinirea dispozitiei constitutionale privind legalitatea adoptarii de catre cele doua Camere ale Parlamentului.

(6) Formula de atestare a legalitatii adoptarii legii, utilizata de fiecare Camera in ordinea adoptarii, este: "Aceasta lege a fost adoptata de... in sedinta din..., cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1)" sau, dupa caz, "art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei". Formula este urmata de semnatura presedintelui Camerei respective.

Articolul, elementul structural de baza al partii dispozitive

Art. 43

(1) Elementul structural de baza al partii dispozitive il constituie articolul. Articolul cuprinde, de regula, o singura dispozitie normativa aplicabila unei situatii date.

(2) Structura articolului trebuie sa fie echilibrata, abordand exclusiv aspectele juridice necesare contextului reglementarii.

(3) Articolul se exprima in textul legii prin abrevierea "art.". Articolele se numeroteaza in continuare, in ordinea din text. de la inceputul pana la sfarsitul actului normativ, cu cifre arabe.

Daca actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia "Articol unic".

(4) In cazul actelor normative care au ca obiect modificari sau completari ale altor acte normative, articolele se numeroteaza cu cifre romane, pastrandu-se numerotarea cu cifre arabe pentru textele modificate sau completate.

(5) La coduri si la legi de mare intindere, articolele vor fi prevazute cu denumiri marginale, exprimand sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificatie proprie in continutul reglementarii.

Art. 44

(1) In cazul in care din dispozitia normativa primara a unui articol decurg, in mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate in alineate distincte, asigurandu-se articolului o succesiune logica a ideilor si o coerenta a reglementarii.

(2) Alineatul, ca subdiviziune a articolului, este constituit, de regula, dintr-o singura propozitie sau fraza, prin care se reglementeaza o ipoteza juridica specifica ansamblului articolului; daca dispozitia nu poate fi exprimata intr-o singura propozitie sau fraza, se pot adauga noi propozitii sau fraze, separate prin punct si virgula. Alineatul se evidentiaza printr-o usoara retragere de la alinierea textului pe verticala.

(3) Daca in cuprinsul unui articol se utilizeaza un termen sau o expresie care are in contextul actului normativ un alt inteles decat cel obisnuit, intelesul specific al acesteia trebuie definit in cadrul unui alineat subsecvent: In cazul in care frecventa unor astfel de termeni si expresii este mare, actul normativ trebuie sa cuprinda in structura sa un grupaj de definitii sau o anexa cu un index de termeni.

(4) In actele normative cu o anumita intindere, daca un articol are doua sau mai multe alineate, acestea se numeroteaza la inceputul fiecaruia cu cifre arabe cuprinse in paranteza. Pentru claritatea, concizia si caracterul unitar al textului unui articol se recomanda ca acesta sa nu fie format dintr-un numar prea mare de alineate.

Enumerarile in text

Art. 45

(1) Daca textul unui articol sau alineat contine enumerari prezentate distinct, acestea se identifica prin utilizarea literelor alfabetului romanesc si nu prin liniute sau alte semne grafice.

(2) O enumerare distincta, marcata cu o litera, nu poate cuprinde, la randul ei, o alta enumerare si nici alineate noi.

(3) Daca ipoteza marcata cu o litera necesita o dezvoltare sau o explicare separata, aceasta se va face printr-un alineat distinct care sa urmeze ultimei enumerari.

Trimiterea la alte acte normative

Art. 46

(1) In cazul in care o norma este complementara altei norme, pentru evitarea repetarii in text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o contine. Nu poate fi facuta, de regula, o trimitere la o alta norma de trimitere.

(2) Daca norma la care se face trimitere este cuprinsa in alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numarului si a celorlalte elemente de identificare.

(3) Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la intregul sau continut ori numai la o subdiviziune, precizata ca atare. Cand actul I ce face obiect de trimitere a fost modificat, completat ori republicat, se face mentiune si despre aceasta.

(4) La modificarea completarea si abrogarea dispozitiei la care s-a facut trimitere, in actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avuta, in vedere situatia juridica a normei de trimitere.

SECTIUNEA a 2-a: Sistematizarea continutului actului normativ

Sistematizarea continutului actului normativ

Art. 47

(1) Continutul proiectului de act normativ se sistematizeaza in urmatoarea ordine de prezentare a ideilor:

a) dispozitii generale sau principii generale;

b) dispozitii privind fondul reglementarii;

c) dispozitii tranzitorii;

d) dispozitii finale.

(2) In cazul unor reglementari de mica intindere se poate redacta textul fara a se marca

distinct elementele prevazute la alin. (1), urmand insa aceasta ordine de prezentare.

(3) In cadrul structurii prevazute la alin. (1) articolele pot fi grupate pe capitole, care se pot imparti in sectiuni, iar acestea, dupa caz, in paragrafe. La coduri si la alte legi de mare intindere, capitolele pot fi grupate - in ordine ascendenta - in titluri si, dupa caz, in parti, care, la randul lor, se pot constitui in carti; gruparea se face, in toate cazurile, in functie de legatura organica dintre reglementarile pe care le cuprind.

Dispozitiile generale

Art. 48

Dispozitiile generale cuprind prevederi care orienteaza intreaga reglementare, determina obiectul si principiile acesteia. Ele se grupeaza in primul capitol si nu se reiau in restul reglementarii, in afara, de cazul in care sunt strict necesare pentru intelegerea unor dispozitii cu care formeaza un tot unitar.

Dispozitiile de fond

Art. 49

(1) Dispozitiile de fond cuprind reglementarea propriu-zisa a relatiilor sociale ce fac obiectul actului normativ.

(2) Succesiunea si gruparea dispozitiilor de fond cuprinse in actul normativ se fac in ordinea logica a desfasurarii activitatii reglementate, asigurandu-se ca prevederile de drept material sa preceada pe cele de ordin procedural, iar in caz de instituire de sanctiuni, aceste norme sa fie plasate inaintea dispozitiilor tranzitorii si finale.

(3) Textele care reglementeaza similar ipoteze cuprinse in mai multe subdiviziuni ale actului normativ pot fi grupate in structuri distincte, denumite "dispozitii comune".

Dispozitiile tranzitorii

Art. 50

(1) Dispozitiile tranzitorii cuprind masurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice nascute in temeiul vechii reglementari care urmeaza sa fie inlocuita de noul act normativ.

(2) Dispozitiile tranzitorii trebuie sa asigure, pe o perioada determinata, corelarea celor doua reglementari, astfel incat punerea in aplicare a noului act normativ sa decurga firesc si sa evite retroactivitatea acestuia sau conflictul intre norme succesive.

Dispozitiile finale

Art. 51

(1) Dispozitiile finale cuprind masurile necesare pentru punerea in aplicare a actului normativ, data intrarii in vigoare a acestuia, daca aceasta este ulterioara publicarii, implicatiile asupra altor acte normative, ca: abrogari, modificari, completari, precum si dispozitia de republicare, daca este cazul.

(2) La actul normativ cu caracter temporar se va prevedea si perioada de aplicare sau data

incetarii aplicarii sale.

Numerotarea si denumirea capitolelor si a celorlalte grupari de articole

Art. 52

(1) Capitolele, titlurile, partile si cartile se numeroteaza cu cifre romane, in succesiunea pe care o au in structura din care fac parte. Sectiunile si paragrafele se numeroteaza cu cifre arabe.

(2) Titlurile, capitolele si sectiunile se denumesc prin exprimarea sintetica a reglementarilor pe care le cuprind.

Anexele

Art. 53

(1) La redactarea textului unui proiect de act normativ se pot folosi, ca parti componente ale acestuia, anexe care contin prevederi ce cuprind exprimari cifrice, desene, tabele, planuri sau altele asemenea.

(2) Pot constitui anexe la un act normativ reglementarile ce trebuie aprobate de autoritatea publica competenta, cum sunt: regulamente, statute, metodologii sau norme cu caracter predominant tehnic.

(3) Anexa trebuie sa aiba un temei-cadru in corpul actului normativ si sa se refere exclusiv la obiectul determinat prin textul de trimitere.

(4) Textul-cadru de trimitere trebuie sa faca, in finalul sau, mentiunea ca anexa face parte integranta din actul normativ; daca sunt mai multe anexe, in finalul actului normativ se include un articol distinct, cuprinzand aceeasi mentiune, insotita de nominalizarea expresa a tuturor anexelor.

(5) Titlul anexei cuprinde exprimarea sintetica a ideii din textul de trimitere

(6) Daca sunt mai multe anexe, acestea se numeroteaza cu cifre arabe, in ordinea in care au fost enuntate in textul proiectului.

CAPITOLUL VI: Modificarea, completarea, abrogarea si alte evenimente legislative

Evenimentele legislative

Art. 54

(1) Dupa intrarea in vigoare a unui act normativ, pe durata existentei acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea.

(2) Evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de acelasi nivel sau de nivel superior, avand ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar si prin alte acte normative ulterioare care, in principal, reglementeaza o anumita problematica, iar ca masura

conexa dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor doua acte normative interferente.

Modificarea

Art. 55

(1) Modificarea unui act normativ consta in schimbarea expresa a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia si in redarea lor intr-o noua formulare.

(2) Pentru exprimarea normativa a intentiei de modificare a unui act normativ se nominalizeaza expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispozitia propriu-zisa se formuleaza utilizandu-se sintagma "se modifica si va avea urmatorul cuprins:", urmata de redarea noului text.

(3) Procedul de a se mentiona generic, in finalul unui act normativ, ca un alt act normativ conex sau texte din acel act "se modifica corespunzator" trebuie evitat. De asemenea, nu se utilizeaza, pentru a exprima o modificare, redarea doar a unor fragmente ori sintagme dintr-un text. Modificarea trebuie sa cuprinda in intregime textul vizat, cuprins in articol, alineat sau in elementul marcat al unei enumerari.

Completarea

Art. 56

(1) Completarea actului normativ consta in introducerea unor dispozitii noi, cuprinzand solutii legislative si ipoteze suplimentare, exprimate in texte care se adauga elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare cum ar fi: "Dupa articolul... se introduce un nou articol,.....; cu urmatorul cuprins:".

(2) Daca actul de completare nu dispune renumerotarea actului completat, structurile, inclusiv articolele sau alineatele nou-introduse, vor dobandi numarul structurilor corespunzatoare celor din textul vechi, dupa care se introduc, insotite de un indice cifric, pentru diferentiere.

Conditiiile de fond pentru modificarea si completarea actelor normative

Art. 57

(1) Modificarea sau completarea unui act normativ este admisa numai daca nu se afecteaza conceptia generala ori caracterul unitar al acelui act sau daca nu priveste intreaga ori cea mai mare parte a reglementarii in cauza; in caz contrar actul se inlocuieste cu o noua reglementare, urmand sa fie in intregime abrogat.

(2) Prevederile modificate sau care completeaza actul normativ trebuie sa se integreze armonios in actul supus modificarii ori completarii, asigurandu-se unitatea de stil si de terminologie, precum si succesiunea normala a articolelor.

Efectele dispozitiilor de modificare si de completare

Art. 58

Dispozitiile de modificare si de completare se incorporeaza, de la data intrarii lor in vigoare, in actul de baza, identificandu-se cu acesta. Interventiile ulterioare de modificare sau de

completare a acestora trebuie raportate tot la actul de baza.
Norma derogatorie

Art. 59

Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula "prin derogare de la...", urmata de mentionarea reglementarii de la care; se deroga. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel putin egal cu cel al reglementarii de baza.

Abrogarea

Art. 60

(1) Prevederile cuprinse intr-un act normativ, contrare unei noi reglementari de acelasi nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totala sau partiala.

(2) In cazul unor abrogari partiale intervenite succesiv, ultima abrogare se va referi la intregul act normativ, nu numai la textele ramase in vigoare.

(3) Abrogarea unei dispozitii sau a unui act normativ are totdeauna caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial.

(4) Daca o norma de nivel inferior, cu acelasi obiect, nu a fost abrogata expres de actul normativ de nivel superior, aceasta obligatie ii revine autoritatii care a emis prima actul.

(5) Abrogarile partiale sunt asimilate modificarilor de acte normative. actul normativ abrogat partial ramanand in vigoare prin dispozitiile sale neabrogate.

Conditii de forma si de fond ale abrogarii

Art. 61

(1) Abrogarea poate fi dispusa, de regula, printr-o dispozitie distincta in finalul unui act normativ care reglementeaza o anumita problematica, daca aceasta afecteaza dispozitii normative anterioare, conexe cu ultima reglementare.

(2) In cadrul operatiunilor de sistematizare si unificare a legislatiei se pot elabora si adopta acte normative de abrogare distincte, avand ca obiect exclusiv abrogarea mai multor acte normative.

(3) In vederea abrogarii, dispozitiile normative vizate trebuie determinate expres, incepand cu legile si apoi cu celelalte acte normative, prin mentionarea tuturor datelor de identificare a acestora.

Suspendarea actului normativ

Art. 62

(1) In cazuri speciale aplicarea unui act normativ poate fi suspendata printr-un alt act normativ de acelasi nivel sau de nivel superior. In aceasta situatie se vor prevedea, in mod expres, data la care se produce suspendarea, precum si durata ei determinata.

(2) La expirarea duratei de suspendare actul normativ sau dispozitia afectata de suspendare reintra de drept in vigoare.

(3) Prelungirea suspendarii ori modificarea sau abrogarea actului normativ ori a dispozitiei suspendate poate face obiectul unui act normativ sau al unei dispozitii exprese, cu aplicare de la data expirarii suspendarii.

Evenimentele legislative implicite

Art. 63

(1) In cazuri deosebite, in care la elaborarea si adoptarea unei reglementari nu a fost posibila identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma ca acestea au facut obiectul modificarii, completarii ori abrogarii lor implicite.

(2) In cadrul atributiilor sale Consiliul Legislativ are obligatia sa identifice toate dispozitiile legale care au suferit evenimentele legislative implicite si sa propuna Parlamentului si, respectiv, Guvernului masurile necesare de modificare, completare sau abrogare expresa a acestora.

(3) Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute in cazul actelor normative speciale ale caror dispozitii nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generala a materiei, decat daca acest lucru este exprimat expres.

Actele normative cu aplicare limitata

Art. 64

(1) Actele normative pot avea aplicare limitata in timp, in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(2) Prin acte normative ulterioare se poate prelungi, extinde sau restrange durata actelor normative temporare, precum si a celor cu aplicare limitata in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(3) Dispozitia de prelungire a termenului de aplicare a actului normativ temporar trebuie sa intervina inainte de expirarea termenului si sa indice, cand este cazul, noul termen.

Interpretarea legala

Art. 65

(1) Interventiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizeaza printr-un act normativ interpretativ de acelasi nivel cu actul vizat, prin dispozitii interpretative cuprinse intr-un nou act normativ sau prin modificarea dispozitiei al carei sens trebuie clarificat.

(2) Interpretarea legala intervenita potrivit alin. (1) poate confirma sau, dupa caz, infirma ori modifica interpretarile judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate pana la acea data, cu respectarea drepturilor castigate.

Republicarea

Art. 66

(1) Actul normativ modificat sau completat in mod substantial se republica avand la baza dispozitia cuprinsa in actul de modificare, respectiv de completare.

(2) In vederea republicarii actului normativ se realizeaza integrarea prevederilor modificate sau a celor de completare in ansamblul reglementarii, actualizandu-se denumirile schimbate intre timp, cum ar fi cele ale unor institutii sau localitati, dandu-se, atunci cand s-a dispus expres, o noua numerotare articolelor, alineatelor, capitolelor si celorlalte structuri ale actului.

(3) Republicarea legilor, a ordonantelor si hotararilor Guvernului se face in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, prin grija autoritatii publice care a emis actul de modificare, respectiv de completare. Data republicarii poate fi concomitenta cu data publicarii actului de modificare ori de completare sau ulterioara acesteia, in cazuri deosebite.

(4) Republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonante ale Guvernului se face dupa aprobarea acestora din urma prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu actul de aprobare, in cazul in care acesta aduce alte modificari ordonantei supuse aprobarii.

(5) Legile, precum si ordonantele si hotararile Guvernului se republica cu avizul Consiliului Legislativ asupra noului text, la sesizarea secretarului general al Camerei Deputatilor sau, dupa caz, al Secretariatului General al Guvernului.

Rectificari

Art. 67

(1) In cazul in care dupa publicarea actului normativ se descopera erori materiale in cuprinsul sau, se procedeaza la publicarea unei note cuprinzand rectificari necesare.

(2) Se interzice modificarea prevederilor unor acte normative prin recurgerea la operatiunea de rectificare care trebuie limitata numai la erorile materiale.

(3) Rectificarea se face la cererea organului emitent, cu avizul Consiliului Legislativ.

CAPITOLUL VII: Norme privind pregatirea si elaborarea proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba intelegeri internationale

Actele de ratificare, aprobare

Art. 68

(1) Pentru ratificarea tratatelor internationale incheiate de Romania se intocmesc, potrivit Constitutiei si legii in materie, proiecte de legi:

(2) In cazul acordurilor, conventiilor si al altor intelegeri internationale, pentru care competenta de aprobare revine, potrivit legii, Guvernului, se vor elabora proiecte de hotarari.

(3) Proiectul de lege sau de hotarare se supune spre adoptare, insotit de textul actului

international in limba originala si in traducere oficiala sau autorizata.

(4) Textele actelor cu caracter international ce se supun ratificarii sau aprobarii se vor stampila pe fiecare pagina, iar pe ultima pagina se va atesta, prin semnatura persoanei autorizate si prin aplicarea stampilei, conformitatea documentului cu originalul.

Aplicarea normelor de tehnica legislativa

Art. 69

Normele de tehnica legislativa sunt aplicabile in mod corespunzator si proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba tratate sau alte intelegeri internationale.

Titlul actului

Art. 70

Titlul proiectului de act normativ va cuprinde denumirea integrala a intelegerii internationale, data si locul semnarii acesteia; in functie de situatie, prin titlu se exprima ideea de ratificare, aderare sau aprobare a intelegerii internationale respective.

Ratificarea ori aprobarea mai multor tratate sau intelegeri printr-un singur act

Art. 71

In cazul in care doua sau mai multe intelegeri internationale se ratifica sau se aproba printr-un singur act, masura ratificarii ori aprobarii se va exprima, pentru fiecare intelegere, printr-un articol distinct.

Publicarea actelor de ratificare sau de aprobare

Art. 72

Actele de ratificare sau de aprobare se publica insotite de, textele tratatelor internationale ratificate si ale intelegerilor aprobate.

CAPITOLUL VIII: Norme cu privire la ordinele, instructiunile si celelalte acte normative emise de conducatorii ministerelor si ai altor organe ale administratiei publice centrale de specialitate sau de autoritatile administrative autonome

Actele date in executarea unui act normativ

Art. 73

(1) Ordinele cu caracter normativ, instructiunile si alte asemenea acte ale conducatorilor ministerelor si ai celorlalte organe ale administratiei publice centrale de specialitate sau ale autoritatilor administrative autonome se emit numai pe baza si in executarea legilor, a hotararilor si a ordonantelor Guvernului.

(2) In preambulul acestor acte se indica expres actul normativ superior pe care se intemeiaza.
Sfera reglementarii

Art. 74

Ordinele, instructiunile si alte asemenea acte trebuie sa se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza si in executarea carora au fost emise si nu pot contine solutii care sa contravina prevederilor acestora.

Termenul de emitere

Art. 75

Ordinele si instructiunile se vor elabora in termenul prevazut de actul superior sau, dupa caz, ' intr-un termen util care sa faca posibila aducerea lor la indeplinire.

CAPITOLUL IX: Norme cu privire la actele normative adoptate de autoritatile administratiei publice locale

Obiectul de reglementare

Art. 76

Actele normative ale autoritatilor administratiei publice locale se adopta ori se emit pentru reglementarea unor activitati de interes local, in limitele stabilite prin Constitutie si prin lege si numai in domeniile in care acestea au atributii legale.

Subordonarea fata de actele de nivel superior

Art. 77

(1) La elaborarea proiectelor de hotarari, ordine sau dispozitii se va avea in vedere caracterul lor de acte subordonate legii, hotararilor si ordonantelor Guvernului si altor acte de nivel superior.

(2) Reglementarile cuprinse in hotararile consiliilor locale si ale consiliilor judetene, precum si cele cuprinse in ordinele prefectilor sau in dispozitiile primarilor nu pot contraveni unor prevederi din acte normative de nivel superior.

Temeiul legal

Art. 78

In preambulul proiectului de act normativ adoptat sau emis de autoritatile administratiei publice locale se mentioneaza temeiul legal din Legea administratiei publice locale nr. 69/1991*) sau, dupa caz, din alt act normativ pe care se bazeaza.

Publicarea

Art. 79

In vederea intrarii lor in vigoare actele normative adoptate de autoritatile administratiei publice locale se aduc la cunostinta publica, in conditiile Legii nr. 69/1991, prin afisare in locuri autorizate si prin publicare intr-un cotidian local de mare tiraj.

CAPITOLUL X: Dispozitii finale

Regulamentele proprii de aplicare
Art. 80

Parlamentul, Guvernul si celelalte autoritati ale administratiei publice centrale si locale stabilesc, in aplicarea normelor de tehnica legislativa prevazute in prezenta lege, regulamente proprii cuprinzand masurile metodologice, organizatorice, termenele si circulatia proiectelor de acte normative in cadrul sferei lor de competenta.

Abrogarea

Art. 81

La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Decretul nr. 16/1976 pentru aprobarea Metodologiei generale de tehnica legislativa privind pregatirea si sistematizarea proiectelor de acte normative, publicat in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 13 februarie 1976.

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 8 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

PRESEDINTELE SENATULUI

MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 29 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

BOGDAN NICULESCU-DUVAZ

*) Legea nr. 69/1991 a fost republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996.

Publicata in Monitorul Oficial cu numarul 139 din data de 31 martie 2000